

ΔΙΑΘΗΚΑΙ

ΤΩΝ

ΑΕΙΜΝΗΣΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ

ΤΩΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑΙ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΕΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1887

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐκδίδοντες τὰς διαθήκας τῶν ἀειμνήστων εὐεργετῶν τῶν Ἰωαννίνων, τῆς ἀπανταχοῦ τηλαυγοῦς ταύτης κεφαλῆς τῆς Ἠπείρου, νομίζομεν ὅτι ἐπιτελοῦμεν καθῆκον οὐ μόνον πρὸς τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν πατρίδα, ἣτις δέον νὰ γινώσκῃ αἰωνίως τὰ ὀνόματα καὶ τὰς ἀγαθοεργίας τῶν τιμαλφεστάτων τέκνων της. Ἡ ἱστορία ἡμῶν ἀπὸ πολλῶν ἤδη γενεῶν δὲν ἔχει ὁμολογουμένως νὰ ἐπιδείξῃ εὐγενεστέρους καὶ καρπιμωτέρους ἀγῶνας ἢ τοὺς φιλοτίμους μόχθους τῶν πατέρων ἐκείνων, οἵτινες ἐμπεφορημένοι ἐνθέου ἔρωτος πρὸς τὴν γενέθλιον αὐτῶν ἐστίαν καὶ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἐν ξένη γῆ κατατρυχόμενοι ἠδυνήθησαν νὰ συγκομίσωσιν ἐντίμους καρποὺς ἵνα παραδώσωσιν ἡμῖν αὐτοὺς ὡς ἐφόδια πρὸς τὴν χριστιανικὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν σωτηρίαν. Ἐστω ἀθάνατος καὶ εὐλογημένη ἡ σεπτὴ μνήμη τῶν φιλοστόργων τούτων γονέων, εἰς τὴν ἀρετὴν τῶν ὁποίων ὀφείλομεν τὸ φῶς τῆς γνώσεως καὶ τὴν παρηγορίαν, τὸν σπόρον τοῦ εὐγενοῦς ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῶν χρηστῶν ἐλπίδων ἐν τῷ μέλλοντι!

Δημοσιεύομεν ὧδε τὰς ἱερὰς αὐτῶν ἐντολάς χωρὶς νὰ ἀναγράψωμεν ἄλλο τι περὶ τοῦ βίου των, διότι τίς ἀγνοεῖ, ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἔζησαν ἀφανῶς καὶ ἐν χριστιανικῇ ταπεινοφροσύνῃ ἵνα ἀποθάνωσιν ὡς στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ καὶ ὡς ἄφωνοι μάρτυρες τοῦ κηρύγματός Του; Ἐπειτα τίς ἡ χρεῖα λόγων καὶ ἱστορικῶν ἀπομνημονευμάτων εἰς τοὺς εὐεργέτας τούτους, ὧν ἡ μὲν ζωὴ ὑπῆρξεν ἐμπράκτως τε καὶ κατὰ διάνοιαν διηνεκῆς καὶ ἐνθερμος ἀφοσίωσις εἰς τὴν πατρίδα, ὁ δὲ θάνατος ἐφάνη ὡς λαμπρὰ ἀποκάλυψις ψυχικῶν προτερημάτων ἀξίων αἰωνίας λατρείας καὶ μακαριότητος; Αἱ διαθήκαι αὐτῶν εἶνε ἀληθῶς τὸ καθαρῶτατον κάτοπτρον τοῦ βίου των καὶ τὸ εὐγλωττότατον ἐγκώμιον τῆς ἀρετῆς των. Μία καὶ ἡ αὐτὴ ψυχὴ διαπνέει αὐτὰς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἡ πνοὴ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, τοῦ θερμοῦ ζήλου πρὸς τὰ καλὰ καὶ τῆς πατρικῆς φιλοστοργίας. Οὐδὲν ἀναγράφεται ἐν αὐταῖς περὶ τῶν ἀνεκδιηγῆτων

πικριῶν καὶ ταλαιπωριῶν, δι' ὧν οἱ εὐσεβεῖς ἐκεῖνοι πατέρες ἠδηνήθησαν νὰ συλλέξωσι τοσοῦτους καρπούς ἵνα θρέψωσι καὶ ἐξευγενίσωσι τὰ τέκνα τῆς πατρίδος, ἵνα σώσωσι τὰ ὄρφανὰ καὶ τοὺς πτωχοὺς ἀπὸ τῆς δυστυχίας καὶ ἵνα χορηγήσωσι τὰ πρὸς νοσηλείαν καὶ θεραπείαν τῶν ἀσθενούντων. Πάντες ὑπέστησαν μαρτυρικῶς τὰ δεινὰ τῆς ἐξορίας, κατεπάλαισαν τὴν πενίαν καὶ τὴν ἄλλην κακοδαιμονίαν χωρὶς νὰ ρήξωσιν ποτε φωνὴν ἐπιδείξεως ἢ ἀγανακτήσεως καὶ κατεφρόνησαν μαρτυρικῶς τῶν κινδύνων μόνον ἵνα ἀνακουφίσωσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν κακώσεων σκληρᾶς τύχης καὶ ἀπὸ τοῦ βάρους μακραίωνος ὀρφανίας. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἄλλαι πόλεις καὶ ἄλλοι λαοὶ ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσι πλουσιωτέρους εὐεργέτας, ἔργα καὶ ἰδρύματα αὐτῶν μεγαλοπρεπέστερα, καρπούς πολὺ δαψιλεστέρους καὶ γονιμωτέρους ἴσως, ἀλλ' ἡ αἰωνία ὑπεροχὴ τῶν ἀειμνήστων ἡμῶν πατέρων ἔγκειται ὁμολογουμένως ἐν τῇ βαθύτητι τῆς ἀγνῆς προαιρέσεως καὶ τοῦ φρονήματος, ἐν τῇ θαυμαστῇ καρτερίᾳ τῶν πόνων καὶ τῶν κακοπαθειῶν καὶ ἐν τῇ ἐνθουσιώδει πίστει εἰς τὴν ἀγιότητα τοῦ σκοποῦ. Διὰ τοῦτο αἱ διαθῆκαι αὐτῶν δὲν εἶνε μόνον τεκμήρια τῆς ψυχικῆς εὐγενείας καὶ καλοκάγαθίας των, ἐφ' αἷς ὀφείλομεν αὐτοῖς αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην, ἀλλὰ καὶ μνημεῖα μαρτυροῦντα τὴν ἀπαράμιλλον ἐγκράτειαν αὐτῶν καὶ αὐταπάρνησιν. Εἶθε νὰ χρησιμεύσωσιν αὐταὶ εἰς πᾶσαν γενεάν ὡς κέντρα καὶ παραδείγματα πατρικῶν ἀρετῶν, δι' ὧν μόνον εἶνε ἐφικτὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ ὑγιοῦς πολιτισμοῦ.

Αἱ διαθῆκαι αὐταὶ ἐκδίδονται ἀκριβῶς ὡς εὐρέθησαν συντεταγμέναι ἄνευ γραμματικῶν διορθώσεων. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλα ἀρχαῖα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐλέη κληροδοτηθέντα εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννιτῶν εἴτε διὰ διαθηκῶν, αἵτινες ἀπώλοντο, εἴτε ἄνευ τοιούτων. Παρελείφθη μόνον ἐνταῦθα ἡ διαθήκη τῶν κορυφαίων τῆς Ἡπείρου εὐεργετῶν, τῶν ἀοιδίμων ἀδελφῶν Ζωσιμᾶ, διότι αὕτη ὑπάρχει πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐκδεδομένη ἐν ἰδίῳ τεύχει ἑλληνιστῆ καὶ ῥωσιστῆ!

XXIV

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἄριθ. 1328.

Σήμερον τὴν τετράδην τῆς ἐβδομάδος καὶ τὴν δευτέραν τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ ὀγδόου σωτηρίου ἔτους γράφω ἰδιοχείρως τὴν παροῦσάν μου διαθήκην, καὶ κατὰ πρῶτον ἐξαιτοῦμαι ἀπὸ τοῦ ἔλεος τοῦ παναγάθου Θεοῦ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ ἀπὸ τοῦς ὁμοίους μου τὴν συγχώρησιν, συγχωρῶν καὶ ἐγὼ δι' ἐξόλης μου καρδίας ἅπαντας. Ἡ κατὰ τὸν Πλάτανον εἰς Ἰωάννινα νεόκτιστος καὶ λαμπρὰ μετὰ τῶν ἐκτεταμένων κήπων εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Ἄλῃ Πασᾶ κατεστράφη, ἐγὼ διὰ νὰ δώσω τὸ εἰσόδημα εἰς τοῦς συγγενεῖς μου ὡς ἐπεφόρτισα τὸν μακαρίτην Λιάμπεην καὶ δι' ἰδικῶν μου χρημάτων δύο φορὰς ἔκτισε φούρνον καὶ μαγαζεῖα, τὰ δὲ ἐνοίκια αὐτῶν ἐνέμοντο οἱ συγγενεῖς μου, πρὸς βοήθειαν τῶν ὁποίων ἔπεμπον εἰς τούτους τὰς ἀναγκαίας χρηματικὰς ποσότητας διὰ μακαρίτου Στρούμπου, Ζωίδου, Σιδέρη Πράτσικα, Πέτρου Νικήτα καὶ τῶν κυρίων Γεροστάθη, Τζίνη καὶ Κολοβοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ταπεινὰ κτίρια κατεδαφίσθησαν καὶ πρὸ δύο χρόνων περίπου δὲν ὑπάρχουν πλέον. Συνέλαβα καὶ ιδέαν τὰ ἐκτεταμένα ταῦτα γήπεδα νὰ χαρίσω καὶ χαρίζω εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων διὰ νὰ κτισθῇ ἐν ὀρφανοτροφεῖον τῶν ἀρρένων, ὡς εἶνε ἐν Ἀθήναις τοῦ μακαρίτου Χατζῆ Κώστα, καὶ ἂν κανεῖς τῶν ἐπιζώντων συγγενῶν μου ἤθελε διαφιλονεικήσει καὶ ἐναντιωθῇ τὴν ἀπόφασίν του ταύτην, νὰ μὴ δύναται νὰ κληρονο-

μήση τὴν χρηματικὴν μερίδα, ἣν ἀφίνω εἰς ταύτην μου τὴν διαθήκην πρὸς ὄφελός του, καὶ θεωρεῖται κληρονόμος ὅταν παραιτηθῇ ἀπὸ κάθε δικαίωμα ἐπὶ τοῦ γηπέδου τῆς πατρικῆς μου οἰκίας. Ἀφίνω λοιπὸν πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ὀρφανοτροφείου τῶν ἀρρένων μετοχὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐξήκοντα πέντε (65) καὶ δραχμὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας (40000), καὶ αἱ μὲν δραχμαὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες θέλουν χρησιμεύσει διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ καταστήματος, αἱ δὲ ἐξήκοντα πέντε (65) μετοχαὶ θέλουν μείνει παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς Τραπεζῆς, καὶ οἱ τόκοι ἢ τὰ μερίσματα κατὰ ἑξαμηνίαν συναγόμενα θέλουν χρησιμεύει πρὸς διατροφήν, ἐνδυμασίαν καὶ τὰ δίδακτρα τῶν παιδῶν κατὰ τὸν κανονισμόν, τὸν ὁποῖον οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς παρούσης διαθήκης μου ἤθελον ἐκδώσει καὶ πέμψει εἰς τοὺς ἐν Ἰωαννίνοις ΚΚ. Α. Μίσιον, Ἀλ. Λιάμπεην καὶ Π. Σ. Κολοβόν, τοὺς ὁποίους νὰ διορίσουν διὰ τὸ ὀρφανοτροφεῖον ἐπιτρόπους μου καὶ ἔφορον ἐπ' αὐτῶν τὸν κατὰ καιρὸν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἰωάννινα. Τὰ παιδιά θέλει εἶνε δεκτὰ κατὰ προτίμησιν τῆς πόλεως Ἰωαννίνων καὶ ἐξ Ἑλλήνων τοιούτων τῆς ἐπαρχίας, ὀρθόδοξα, εἰς ὑγιεινὴν κατάστασιν καὶ ἡλικίας ἀπὸ 8-12 ἐτῶν· νὰ διδάσκωνται τὴν ἱερὰν κατήγησιν, ὀλίγα γραμματικά, ἀφοῦ μάθωσι καὶ τέχνας, νὰ ἦνε ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς ὀρφανά. Ἄν κανεὶς τῶν συγγενῶν μου φέρῃ ἐναντιότητα, νὰ χάνῃ τὴν μερίδα του· αὕτῃ ἡ μερίς δίδεται εἰς τὸ ὀρφανοτροφεῖον. Κατὰ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους διὰ τῆς ἐν Ἀθῆναις Ὀθωμανικῆς Πρεσβείας ἐκοινοποίησα εἰς τὴν Πόρταν τὸ σχέδιόν μου καὶ ἐζήτησα νὰ ἐκδοθῇ ἀπὸ τοῦτο φερμάνιον, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε δὲν ἔχω οὐδεμίαν εἰδῆσιν· καὶ ἂν ἡ Πόρτα δὲν ἔχῃ σκοπὸν νὰ δώσῃ τὴν ἀδειαν, τότε οἱ ἐκτελεσταὶ μου νὰ κινηθοῦν ἢ διὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἢ διὰ τῶν τριῶν προστατίδων δυνάμεων διὰ νὰ πεισθῇ ἡ Πόρτα εἰς τὸ δίκαιον. Ἄν ὅμως ματαιωθῇ κάθε ἐλπίς, τότε νὰ μεταχειρισθοῦν τὰ διὰ τὸ ὀρφανοτροφεῖον χρηματικὰ μέσα εἰς ἄλλον ἢ ἄλλους κοινωφελεῖς σκοπούς, τείνοντας πρὸς τὴν φιλανθρωπίαν καὶ εὐημερίαν τῶν

ὁμογενῶν καὶ ὁμοθρήσκων μας. Ἡ ἀποθανοῦσα ἀδελφή μου Ἀλεξάνδρα ἀφῆκε τὴν κόρην τῆς Ἑλένην γήραν, εὕρισκομένην εἰς Βατσαραβίαν, ἣτις Ἑλένη ἔχει θυγατέρα Ἄνναν ὑπανδρευμένην μὲ τὸν Λεονταρίτην εἰς Καλάμας καὶ υἱὸν Φίλιππον, ὅστις ζῆ μετὰ τῆς μητρός του. Εἰς τὰ τρία ταῦτα πρόσωπα εἴκοσι μετοχὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς διὰ νὰ νέμονται τὰ μερίσματα κατὰ ἑξαμηνίαν, ἡ μὲν μήτηρ Ἑλένη ἑπτὰ μετοχῶν, ὁ δὲ υἱὸς Φίλιππος τριῶν μετοχῶν καὶ ἡ θυγάτηρ Ἄννα Λεονταρίτου τὰ μερίσματα δέκα μετοχῶν· τὰς δὲ μετοχὰς ταύτας δὲν δύνανται νὰ τὰς λάβῃ κανεὶς οὔτε νὰ τὰς ἐκποιήσῃ παρὰ μετὰ παρέλευσιν πενταετίας μετὰ τὴν θανήν μου. Ἡ δὲ ἀδελφή μου Ἑλένη Μελαῖ ἡ ζῶσα μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς Ἀναστασίου εἰς Βραΐλαν νὰ λάβῃ εἴκοσι μετοχὰς τῆς Τραπεζῆς καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τῆς νὰ μείνουν εἰς τὸν υἱὸν τῆς Ἀναστάσιον. Νὰ δοθοῦν εἰς τὰ μοναστήρια τοῦ ἁγίου Γεωργίου πέραν τῶν Ἰωαννίνων δραχμαὶ χίλια πεντακόσια (1500) διὰ νὰ μνημονεύωμαι ἐγὼ καὶ οἱ γονεῖς μου. Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀρχιμανδρείου εἰς Ἰωάννινα δραχμὰς τρεῖς χιλιάδες (3000) διὰ νὰ μνημονεύωμαι ἐγὼ καὶ οἱ γονεῖς μου. Μὲ ὅλην τὴν δικαιοσύνην νὰ διανεμηθοῦν εἰς τοὺς πτωχοὺς δραχμαὶ πέντε χιλιάδες εἰς Ἰωάννινα παρὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῦ ὀρφανοτροφείου, εἰς δὲ τοὺς πτωχοὺς τῶν Ἀθηνῶν οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης μου νὰ διανεμῶν μὲ ὅλην τὴν ἀμεροληψίαν πέντε χιλιάδας δραχμὰς. Εἰς τὴν πλύστραν μου Γαρουφαλιὰν Μαμήν δραχμὰς πεντακοσίας. Εἰς τοὺς κλητῆρας Ἰωάννην Τρίμπαλην καὶ Σταμάτιον Σταματογιάννην ἀνὰ δραχμὰς διακοσίας εἰς ἕκαστον. Εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς κλητῆρας τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος καὶ τοὺς ἰδιαιτέρους ὑπηρέτας, μάγειρας, ἀμαξάδες, ἐνὶ ἑκάστῳ δραχμὰς ἑκατὸν (100). Ἐκτελεστάς τῆς παρούσης διορίζω τοὺς ἀγαπητοὺς συναδέλφους μου ὑποδιοικητὰς τῆς Τραπεζῆς Μάρκον Ρενιέρην, Γεώργιον Α. Βασιλείου καὶ Ε. Ι. Κεχαγιᾶν, πρὸς τοὺς ὁποίους δίδω πάσαν πληρεξουσιότητα. Ὡς δεῖγμα ἐμπιστοσύνης πρὸς τοὺς μετόχους προτείνω οἱ ἀξιότιμοι οὔτοι κύριοι νὰ μὲ

διαδεχθῶσιν· αἱ ὑποθέσεις νὰ διαιρεθοῦν εἰς τρεῖς κλάσεις, ἡ ἐκτέλεσις νὰ γίνηται γνωμοδοτήσῃ τῶν τριῶν· ἡ προεδρεία θέλει διευθύνεται κατὰ μῆνα ἀπὸ τὸν ἕνα· παρακαλῶ δὲ νὰ δεχθῶσι δι' ἀγάπην μου ἐκ τῆς περιουσίας μου ἕκαστος ἀνὰ . . . ὁμολογίας τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 25,000.000 φράγκων.

Γενικὸν κληρονόμον ἀφίνω τὴν φιλτάτην ἀνεψιάν μου Φενερέτην Φούγα, θυγατέρα τοῦ Σωτηρίου Σταύρου.

Ἀφίνω εἰς τὴν ἐκκλησίαν τὴν Παναγίαν τὴν Χρυσοσπηλαιότισαν πέντε χιλιάδας δραχμῶν.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς παρούσης διαθήκης, γεγραμμένης ἐνταῦθα, δὲν ἔγραψα κατὰ παραδρομὴν τὰς δύο λέξεις « πατρικῆς οἰκίας » καὶ ἄς διορθωθῇ.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 2 86ρίου 1868.

Σήμερον τὴν δεκάτην ὀκτωβρίου 1868, ἡμέραν πέμπτην, ἀναγκάζομαι νὰ προσθέσω ὅτι ἔλαβον γράμμα τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις Προξένου τῆς Ἑλλάδος Γ. Φραγκούδη, χρονολογούμενον τὴν 20 Σεπτεμβρίου ε. ε. ἐξ ἧς μοὶ λέγει ὅτι ὁ γενικὸς διοικητῆς τῆς Ἡπείρου ἐγνωμοδότησεν εἰς τὴν Πόρταν τότε νὰ ἐκδώσῃ τὸ φερμάνι πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ὀρφανοτροφείου, ὅταν τὰ προσδιωρισμένα δι' αὐτὸ γρήματα εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ δέχῃται τὸ ὀρφανοτροφεῖον ἀδιαφόρως ἑλληνόπαιδα καὶ τουρκόπαιδα καὶ ἔβραιοπαιδα. Αὐτὸ τὸ γράμμα εὑρίσκεται εἰς τὸν φάκελλον ἀριθμὸς δύο. Αὐτὸ ἀναγνώσας ὁ κύριος Φωτιάδης Πρέσβυς τῆς Τουρκίας εἶπεν ὅτι ὁ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑπήκοοι Ἕλληνες νὰ μὴ λάβουν μέρος, τὰ δὲ λοιπὰ διορθώνονται. Οἱ ἀδελφοὶ ἐκτελεσταί μου ἄς ἐνεργήσουν ὅ,τι ἐγκρίνουν συμφέρον, καὶ ἂν πρόξενος Ἕλληνας δὲν συγχωρῆται νὰ λάβῃ ἐνεργητικὸν μέρος, ἄς ἐπιβλέπῃ καὶ ἀναφέρῃ μόνον, τότε δὲ ὁ Μητροπολίτης Ἰωαννίνων λαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ προξένου.

Ἄν ὁ Ἀλκιβιάδης Λιάμπεης μείνῃ εἰς τὴν Εὐρώπην, ἀρχοῦν οἱ δύο Ἀλέξιος Μίσιος καὶ Π. Κολοβός, καὶ ὅταν ὁ σημερινὸς ἐλεγκτῆς τῆς Τραπεζῆς Γεώργιος Μίσιος ἐπιστρέψῃ εἰς Ἰωάν-

νινα, λαμβάνει τήν θέσιν τοῦ τρίτου ἢ τετάρτου ἐπιτρόπου τοῦ ὀρφανοτροφείου. Ἄλλὰ οἱ ἀδελφοὶ ἐκτελεσταὶ καλῶς νὰ ἐξασφαλισθῶσι διὰ νὰ μὴ ματαιώσουν ἢ βλάψουν τὰ σχέδιά μας οἱ Τούρκοι, καὶ τότε ἄς λείψῃ καὶ ἄς γείνη ἄλλο καλὸν ἔργον φιλανθρωπικόν. Παρακαλῶ τοὺς ἐκτελεστάς νὰ φροντίσουν τόσον διὰ τὴν διανομὴν τῶν 5000 δραχμῶν εἰς τοὺς πτωχοὺς καθὼς καὶ διὰ τὰ μνημόσυνα καὶ ψυχικά μου κατὰ τὴν συνήθειαν.

Ἄν ἐγὼ δὲν ἐτοιμάσω τὸν τάφον μου, οἱ ἐκτελεσταὶ μου θέλει τὸν περιτοιχίσει μὲ τοῖχον ἡμισείας πήχεος καὶ μὲ ἀπλὴν κιγκλίδα σιδηρὰν καὶ μίαν πλάκα ἐκ μαρμάρου, ἐπὶ τῆς ὁποίας νὰ χαραχθῇ τὸ ὄνομά μου, ἡ γέννησίς μου τὴν 2 Ἰανουαρίου . . . , καὶ τὴν θανήν μου

Εἰς τὸν φάκελλον ἀριθ. 2 εἶνε σημειωμένη ἡ περιουσία μου.

Ἀφίνω ὑγείαν καὶ εὐχὰς καὶ εὐτυχίαν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὁμογενεῖς μου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 10 Ὀκτωβρίου 1868.

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Ἐδημοσιεύθη σήμερον τὴν δευτέραν (2) Ἰουνίου 1869 ἐν Ἀθήναις ἐν δημοσίᾳ τοῦ δικαστηρίου τούτου συνεδριάσει.

Ὁ προεδρεύων
Λ. ΔΙΟΓΕΝΙΔΗΣ.

Ὁ ὑπογραμματεὺς
Ι. ΙΑΤΡΙΔΗΣ.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν
Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Ἰουνίου 1869.

Ὁ ὑπογραμματεὺς
ΧΑΤΖΗΣΠΥΡΟΣ.

ΔΙΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α^{ον} *Περὶ τῆς συστάσεως καὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ ὀρφανοτροφείου.*

1. Ἐγκρίσει καὶ ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τῆς κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου συστάνεται ἐν Ἰωαννίνοις ἐκ τοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κληροδοτήματος τοῦ ἀοιδίου Γεωργίου Σταύρου ὀρφανοτροφεῖον τῶν ἀρρένων, τὸ κτίριον τοῦ ὁποίου ἀνεγερθήσεται ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει γηπέδου τοῦ διαθέτου, φέρον τὴν προσωνομίαν « Ὀρφανοτροφεῖον Γεωργίου Σταύρου » ἐγκεχαραγμένην μεγάλοις γράμμασιν ἐπὶ μαρμάρου, εἰς περίβλεπτον θέσιν τοῦ καταστήματος τεθησομένου, καὶ σκοποῦν τὴν ἀνέξοδον ἐνδιαίτησιν καὶ τὴν εἰς τε τὰ γράμματα καὶ τὰς χειρονακτικὰς τέχνας ἐκπαίδευσιν παιδῶν ὅλως ἐνδεῶν, ὀρφανῶν Ἑλλήνων, προτιμωμένων τῶν ἐκ τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐπαρχίας Ἰωαννίνων καὶ ἀνηκόντων εἰς τὴν ὀρθόδοξον ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν, ἡλικίας ὀκτῶ ἕως δώδεκα ἐτῶν καὶ ὑγιοῦς σωματικῆς διαπλάσεως.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀρφανῶν ἔσται ἀνάλογος τῶν εἰσοδημάτων τῆς περιουσίας τοῦ καθιδρύματος τούτου, μενόντων ἀθίκτων τῶν ἀρχικῶν αὐτοῦ κεφαλαίων. Ἀρχικὸν κεφάλαιον θεωρεῖται σήμερον μὲν αἰ κληροδοτηθεῖσαι ἅς μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅσα τυχὸν περισσεύσουν ἐκ τοῦ ἀπλοῦ κληροδοτήματος μετὰ τὴν οἰκοδομὴν καὶ τὰς δαπάνας τῆς ἐγκαταστάσεως· ἀκολούθως δὲ ὅλα τὰ ἐνδεχόμενα κληροδοτήματα καὶ δωρήματα τὰ γενησόμενα ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ.

3. Τὸ Ὀρφανοτροφεῖον δέχεται καὶ ὑποτρόφους προκαταβάλλοντας κατὰ τριμηνίαν τὰ τροφεῖα καὶ δίδακτρα, τὸ ποσὸν τῶν ὁποίων ὀρίζεται παρὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ἡ δὲ διαίτα τῶν τε ὀρφανῶν καὶ ὑποτρόφων ἔσται λιτή, καθάρια καὶ ὑγιεινή,

4. Οἱ ὑπὲρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου προσφέροντες συνδρομὰς διαιροῦνται εἰς δωρητάς, τοὺς προσφέροντας μέχρι λιρῶν ὀθωμανικῶν Ἡ, συνδρομητάς, τοὺς προσφέροντας ἀπὸ Ἡ μέχρι 30 λιρῶν, καὶ εἰς εὐεργέτας, τοὺς ἐπέκεινα τοῦ ποσοῦ τούτου προσφέροντας· τὰ ὀνόματα ὁμῶς τῶν ἄνω τῶν 100 λιρῶν προσενεγκόντων ἐγγραφῶσονται ἐπὶ μαρμαρίνου πλακός, ἐπὶ καταφανοῦς μέρους τοῦ καταστήματος τεθησομένης, πλὴν δὲ τούτου καὶ εἰς κώδικα ἴδιον ἐγγράφεται τὸ ὄνομα ἐκάστου συνδραμόντος ὅπωςδῆποτε τὸ καθίδρυμα τοῦτο.

Βον Περὶ διοικήσεως τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

Διοικητικὸν Συμβούλιον.

5. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ αἰμνήστου Γεωργίου Σταύρου σύγκειται ἐκ τοῦ κατὰ καιρὸν Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἰωαννίνων ὡς προέδρου καὶ τῶν κκ. Ἀλ. Μίσιου, Ἀλκ. Λιάμπεη καὶ Π. Σ. Κολοβοῦ· ὡς παραπληρωματικὸν δὲ μέλος διορίζεται ὁ κ. Γ. Μίσιος, ὅστις ἅμα ἐπανέλθη καὶ ἐγκατασταθῆ εἰς Ἰωάννινα, λαμβάνει αὐτοδικαίως ~~τὴν θέσιν τοῦ, ἧτις ἐπὶ τοῦ~~ παρόντος μένει κενή.

Ἀποβιώσαντος ἢ ἄλλως ἐκλιπόντος ἑνὸς μέλους τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, τοῦτο συνεργόμενον ἐκλέγει διὰ πλειονοψηφίας τὸν διάδοχον αὐτοῦ.

6. Τὸ συμβούλιον ἐκλέγει κατὰ διετίαν μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἓνα ἀντιπρόεδρον, ἓνα γραμματέα καὶ ἓνα ταμίαν.

Τὸ συμβούλιον συνέρχεται ὑποχρεωτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δὲ ὅσάκις ὁ πρόεδρος ἢ ὁ ἀντιπρόεδρος κρίνουν ἀναγκαίαν τὴν συγκάλεσιν αὐτοῦ.

7. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης, ἐξασκῶν διηνεκῶς ἐπίβλεψιν καὶ ἐπιτήρησιν ἐπὶ τῆς διοικήσεως τοῦ ὀρφανοτροφείου, προεδρεύει ὡσάκις τὸ κρίνει εὐλογον τὰς συνεδριάσεις τοῦ συμβουλίου· ἐν περιπτώσει κωλύματος προεδρεύει ὁ ἀντιπρόεδρος.

8. Ὁ ἀντιπρόεδρος α) ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Μητροπολίτου συγκαλεῖ τὸ συμβούλιον εἰς συνεδρίασιν καὶ διευθύνει τὰς συζητήσεις· β) ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου· γ) ἐκδίδει τὰ ἀφορῶντα τὰ ἔξοδα τοῦ καταστήματος χρηματικὰ ἐντάλματα καὶ διατηρεῖ τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ μετὰ τοῦ γραμματέως. Τὸν ἀντιπρόεδρον ἀπόντα ἢ ἄλλως κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ πρεσβύτερος.

9. Ὁ γραμματεὺς κρατεῖ τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων, ἐνεργεῖ τὴν γραφικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὀρφανοτροφείου καὶ φυλάττει τὴν σφραγίδα καὶ τὸ ἀρχεῖον τοῦ καθιδρύματος.

10. Ὁ ταμίας ἔχων τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν τοῦ ὀρφανοτροφείου, ἐνεργεῖ συνεπείᾳ χρηματικῶν ἐνταλμάτων παρὰ τοῦ ἀντιπροέδρου ἐκδεδομένων πᾶσαν πληρωμὴν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐπισυνάπτων τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα.

11. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον α) εἴτε ἐν σώματι εἴτε διὰ τινος τῶν μελῶν αὐτοῦ ἐπισκέπτεται ἅπαξ τοῦλάχιστον κατὰ δεκαπενθημερίαν τὸ ὀρφανοτροφεῖον, β) διορίζει καὶ παύει τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ, κατὰ δὲ τὸν Σεπτέμβριον ἐκάστου ἔτους ἀποφασίζει, τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ διευθυντοῦ καὶ τῶν ἀρμοδίων τεχνιτῶν τοῦ καθιδρύματος, ὅποιοι καὶ πόσοι τῶν ὀρφανῶν πρέπει ν' ἀπολυθῶσι καὶ πόσοι καὶ ὅποιοι νὰ προσληθῶσιν ἐν αὐτῷ· γ) συντάσσει καὶ ἐκδίδει τὸν κανονισμὸν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ καθιδρύματος, ὀρίζον τὰς ἐργασίμους ὥρας καὶ τὰς ἐορτασίμους ἡμέρας, ἐν αἷς καὶ τὴν τῆς ιδρύσεως τοῦ ὀρφανοτροφείου, καὶ ὡς ταιαύτη ὀρίζεται ἡ 23 Ἀπριλίου, καθ' ἣν νὰ τελεῖται μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ ἱδρυτοῦ, μνημονευομένων ἐν αὐτῷ καὶ τῶν εὐεργετῶν καὶ λοιπῶν συνδρομητῶν τοῦ καταστήματος· δ) συμβουλευόμενον τὴν πεῖραν καὶ τὰς τοπικὰς

περιστάσεις, τροποποιεῖ, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ καθιδρύματος, τὸν παρόντα διοργανισμόν, χωρὶς ὅμως οὕτω καὶ νὰ ἀλλοιωθῇ ὁ ἀρχικὸς αὐτοῦ σκοπός, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἡ συγκατάθεσις τῶν ἐκτελεστῶν τῆς διαθήκης τοῦ αἰμνήστου Γεωργίου Σταύρου καὶ ἡ ἔγκρισις τῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως· ε) κατὰ τὰς ἀρχὰς ἐκάστου ἔτους δημοσιεύει διὰ τινος τῶν ἐφημερίδων τῶν ἐν Ἰωαννίνοις ἢ ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν καὶ ἀπολογισμόν τῶν ἐξόδων τοῦ καθιδρύματος μετὰ τῆς προσηκούσης ἀναλυτικῆς ἐκθέσεως ς) συνεδριάζει ἅπαξ τοῦλάχιστον κατὰ μῆνα, ἡ δὲ συνεδρίασις, ὅπως θεωρῆται πλήρης, πρέπει ν' ἀποτελῆται ἀπὸ τὰ $\frac{2}{3}$ τοῦλάχιστον τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἀποφαινομένων διὰ πλειονοψηφίας ἐν περιπτώσει διχογνωμίας· ζ) ὅσάκις παρουσιασθῇ ἀνάγκη ἐκτάκτου δαπάνης, μὴ προβλεπομένης ἀπὸ τὸν προϋπολογισμόν, χορηγεῖ πίστωσιν περὶ ταύτης δι' εἰδικῆς πράξεώς του, χωρὶς ὅμως νὰ ἐλαττωθῶσιν ἐκ τούτου τὰ κεφάλαια.

Γον Περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὁρφανοτροφείου.

12. Τὸ προσωπικὸν τοῦ ὀρφανοτροφείου ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν ἐπιμελητὴν, ἐκπληροῦντα προσωρινῶς καὶ χρέη διδασκάλου καὶ οἰκονόμου, τὸν παιδονόμον, τὸν ὑπηρέτην, τὸν μάγειρον, καὶ τοὺς διδασκάλους τῶν τεχνῶν· ἅπαντες οὗτοι θέλουσι κατοικεῖν ἐν τῷ καταστήματι, τρεφόμενοι δαπάνῃ αὐτοῦ καὶ μισθοδοτούμενοι διὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ὀριζομένου αὐτοῖς μισθοῦ. Τὸ προσωπικὸν τοῦτο ἀποτελεῖται ἐξ ἀνθρώπων ἀποδεδειγμένης εἰδικῆς ἰκανότητος καὶ ὁμολογουμένης χρηστῆς διαγωγῆς.

Δον Περὶ τοῦ ἐπιμελητοῦ.

13. Ὁ ἐπιμελητής, διὰ τὴν θέσιν τοῦ ὁποίου προτιμητέος εἶνε εἷς σεβάσμιος καὶ ἰκανὸς κληρικὸς, α) προΐσταται ἀμέσως ἀπάντων τῶν ἐν τῷ καταστήματι ὑπηρετούντων, ὀφειλόντων

ὕπακοήν πρὸς αὐτὸν κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των· διευθύνει τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ καταστήματος καὶ ἀνακαλεῖ εἰς τὰ καθήκοντά των τοὺς παρεκτρεπομένους, ἐπιβάλλων αὐτοῖς πρόστιμον 5-50 γροσίων ἀνεκκλήτως καὶ ἐν ὑποτροπῇ 50-150 κατ' ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, δυναμένου νὰ μετριάσῃ ἢ ἀνατρέψῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐπιμελητοῦ· β) ὑποβάλλει εἰς τὴν σκέψιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὅσα μέτρα κρίνει λυσιτελεῖ διὰ τὴν πρόοδον τοῦ καταστήματος, κατ' ἔτος δὲ καὶ ἐνιαυσίαν ἔκθεσιν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ὑφ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἐπόψεις· γ) κατὰ τὸν Σεπτέμβριον ἐκάστου ἔτους, ἀκούων καὶ τῆς γνώμης τῶν τε τεχνιτῶν καὶ διδασκάλων τοῦ καταστήματος, γνωμοδοτεῖ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀπολυτέων ὀρφανῶν καὶ περὶ τῆς κατατάξεως τῶν ἐγγραφησομένων νέων, ὧν συμβουλεύεται τὴν πρὸς ταύτην ἢ ἐκείνην τῶν τεχνῶν τάσιν. Τὸν ἐπιμελητὴν κωλύομενον ἀναπληροῖ εἰς τῶν διδασκάλων ἢ τεχνιτῶν ἐγκρίσει τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου.

Εὐὸν Περὶ οἰκονόμου.

14. Ὁ οἰκονόμος ἔχει τὴν ἐσωτερικὴν οἰκονομίαν τοῦ καταστήματος καὶ συμφώνως μὲ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐπιμελητοῦ, α) προμηθεύει τὰ πρὸς τροφήν καὶ ἐνδυμασίαν χρειώδη· β) ἐγχειρίζει καθ' ἐκάστην εἰς τὸν ἐπιμελητὴν κατάλογον τῶν καθημερινῶν ἐξόδων πρὸς μεταγραφὴν αὐτῶν ἐν εἰδικῷ βιβλίῳ, κατὰ μῆνα δὲ συντάσσει κατάστασιν, ἣν, ἀφοῦ ἐπιθεωρήσῃ ὁ ἐπιμελητής, παρουσιάζει εἰς τὸν ταμίαν τοῦ ὀρφανοτροφείου πρὸς πληρωμήν· γ) διατηρεῖ ἐπιμελῶς πάντα τὰ τε κινητὰ καὶ ἀκίνητα κτήματα τοῦ καταστήματος, κρατῶν καὶ ἰδιαιτέρον βιβλίον τῆς ἀποθήκης τοῦ ὑλικοῦ καὶ ἱματισμοῦ, σημειῶν τὰ εἰσαγόμενα καὶ ἐξαγόμενα.

Σ^{ον} *Περὶ παιδονόμου.*

15. Ὁ παιδονόμος, ἐγγράμματος καί, εἰ δυνατόν, δημοδιδάσκαλος, φροντίζει α) περὶ τῆς καθαριότητος καὶ εὐκοσμίας τῶν παίδων καὶ τοῦ καταστήματος ἐν γένει· β) κοιμᾶται ἐν τῷ αὐτῷ μετὰ τῶν παίδων κοιτῶνι· ἐὰν ὑπάρχωσι πλείονες κοιτῶνες, ἐν ἐκάστῳ τούτων διορίζεται εἰς κοιτωνάρχης ἐκ τῶν μεγαλύτερων καὶ φρονιμωτέρων ὀρφανῶν· γ) ὁδηγεῖ τοὺς ὀρφανούς εἰς τὸν ναὸν καὶ τὸν περίπατον δ) ἐπιτηρεῖ αὐτοὺς κατὰ τὰς ὥρας τῆς σωμασκίας καὶ τῶν παιγνίων των· ε) συντρώγει μετ' αὐτῶν, καὶ ς) ἐπιλαμβάνεται τῆς διδασκαλίας τῶν γραμμάτων, ἐφ' ὅσον δύναται, βοηθῶν τὸν διδάσκαλον.

Ζ^{ον} *Περὶ διδασκαλίας τῶν γραμμάτων.*

16. Μέχρις οὗ, ἀναλόγως τῆς αὐξήσεως τῶν μέσων τοῦ ὀρφανοτροφείου, διορισθῶσιν εἰδικοί διδάσκαλοι τῶν γραμμάτων, διδάσκονται οἱ ἐν αὐτῷ ὀρφανοὶ ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ (ἀριθ. 13) καὶ τοῦ παιδονόμου (ἀριθ. 15) γραφὴν, ἀνάγνωσιν, ἀριθμητικὴν, χριστιανικὴν διδασκαλίαν καὶ ἰχνογραφίαν. Ἡ διδασκαλία τῶν γραμμάτων ἄρχεται ἀπὸ πρωίας μέχρι τῆς 10 π. μ. τὸ δὲ ἐπίλοιπον τῆς ἡμέρας ἀνήκει εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν τεχνῶν, πλὴν τῶν μικρᾶς ἡλικίας ὀρφανῶν, τῶν μὴ δυναμένων νὰ ἐργασθῶσιν ἢ ἀργούντων, ἐλλείψει ἐργασίας, οἵτινες δεόντ' ἀσχολῶνται εἰς τὰ γράμματα καὶ μετὰ μεσημβρίαν.

Η^{ον} *Περὶ διδασκαλίας τῶν τεχνῶν.*

17. Αἱ ὑπὸ τῶν εἰδημόνων καὶ ἐμπείρων τεχνιτῶν διδασκόμεναι ἐν τῷ ὀρφανοτροφείῳ τέχναι ἔστωσαν χειρωνακτικαί, ὅσαι θεωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου μᾶλλον βιοποριστικαί· ἡ δὲ διδασκαλία αὐτῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς 10 π. μ. μέχρι τῆς ἑσπέρας, πλὴν τῶν μεταξύ, χάριν τροφῆς καὶ σωμασκίας, διαλειμ-

μάτων, κατὰ τὸ ἰδιαίτερον πρόγραμμα τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ καταστήματος, ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου συνταχθησομένου.

18. Ἡ ἀξία τῶν ἐργαλείων τῶν τεχνιτῶν κατὰ τὸ ἥμισυ ἐπιβαρύνει τὸ κατάστημα καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ τοὺς τεχνίτας.

19. Πᾶν ἔργον, ἐν τῷ ὀρφανοτροφείῳ κατασκευαζόμενον, ὑπόκειται εἰς φόρον 2 ἐπὶ τοῖς 0/0 πρὸς ὠφέλειαν τῶν ὀρφανῶν.

Θ^{ον} Περὶ ἐξετάσεων.

20. Κατ' ἔτος ἐνεργοῦνται ἐξετάσεις εἰς τε τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας, παρόντος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὰ δὲ προϊόντα τῆς διπλῆς ταύτης διδασκαλίας κρίνονται ὑπὸ εἰδημόνων ἀνδρῶν. Ἐκτὸς τῶν ἐνιαυσίων ἐξετάσεων, καὶ κατὰ μῆνα γίνεται ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ καταστήματος, παρόντος καὶ ἐνὸς τοῦλάχιστον μέλους τοῦ Συμβουλίου, ἔλεγχος τῆς προόδου καὶ διαγωγῆς τῶν ὀρφανῶν.

21. Ὑπὲρ τῶν κατὰ τὰς ἐνιαυσίους ἐξετάσεις εὐδοκιμησάντων συσταίνονται τρία βραβεῖα, διαγωγῆς, γραμμάτων καὶ τεχνῶν, καὶ ταῦτα τὰ βραβεῖα ἔστωσαν ἀξίας μέχρι 5 γροσίων.

Ι^{ον} Περὶ ταμείου τῶν ὀρφανῶν.

22. Συσταίνεται ταμεῖον ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν τοῦ καθιδρύματος πρὸς ἐξοικονόμησιν προσωρινὴν τοῖς ἀπολυομένοις, ἧς τινος ἔχουσιν ἀνάγκην παῖδες τοιοῦτοι. Πόροι δὲ τοῦ ταμείου τούτου ἔστωσαν ἢ ἐκ τῆς φοροδοσίας τῶν ἔργων προκύπτουσα ὠφέλεια (ἄρθ. 19), ἢ ἐκ τῆς ἐξαργυρώσεως τῶν βραβείων (ἄρθ. 21) καὶ αἱ ἴδιαι τυχὸν τῶν ὀρφανῶν καταθέσεις. Εἰδικὸν βιβλίον τοῦ ταμείου τούτου κρατεῖται παρὰ τοῦ ἐπιμελητοῦ, ἐν ᾧ ἀνοίγεται μερίς ἐκάστῳ ὀρφανῷ, ἀντιπροσωπεύουσα τὸ τε ἐνεργητικὸν καὶ ταθητικὸν αὐτοῦ· τὸ μὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ ἐκ τῶν ἔργων καὶ βραβείων καὶ τῶν ἰδίων καταθέσεων προερχόμενα κέρδη, τὸ δὲ

παθητικὸν ἀπὸ τὰ ἐπιβαλλόμενα αὐτῷ πρόστιμα διὰ κακὴν διαγωγὴν ἢ ἀμέλειαν πρὸς τε τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἔστω καὶ ὡς κάτοπτρον διαγωγῆς τῶν ὀρφανῶν. Οἱ ἀπολυόμενοι ὀρφανοὶ ἐφοδιάζονται μὲ τακτικὸν ἀπολυτήριον.

Ἄρθρον ἀχροτελευταῖον.

23. Οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Σταύρου διατηροῦν προσωπικῶς τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιτηροῦν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ὀργανισμοῦ, καὶ ἐν περιπτώσει παραβάσεως αὐτοῦ νὰ ἀναστείλωσι τὴν ἀποστολὴν τῶν μερισμάτων τῶν ὑἱῶν μετοχῶν. Τὸ δικαίωμα τοῦτο διατηροῦν καὶ οἱ δύο, ἂν τις ἐκ τῶν τριῶν ἀποβιώσῃ, καθὼς καὶ ὁ ἐπιζήσων τῶν ἄλλων δύο.
